Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

►**B**

A TANÁCS 92/13/EGK IRÁNYELVE

(1992. február 25.)

a vízügyi, energiaipari, szállítási és távközlési ágazatokban működő vállalkozások beszerzési eljárásairól szóló közösségi szabályok alkalmazására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról

(HL L 76, 23.3.1992, o. 14)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►**M1**	A Tanács 2006/97/EK irányelve (2006. november 20.)	L 363	107	20.12.2006

Módosította:

►**A1**	Ausztria, Finnország és Svédország csatlakozási okmánya	C 241	21	29.8.1994
►**A2**	Okmány a Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság csatlakozásának feltételeiről, valamint az Európai Unió alapját képező szerződések kiigazításáról szóló	L 236	33	23.9.2003

▼B

A TANÁCS 92/13/EGK IRÁNYELVE

(1992. február 25.)

a vízügyi, energiaipari, szállítási és távközlési ágazatokban működő vállalkozások beszerzési eljárásairól szóló közösségi szabályok alkalmazására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 100a. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ([1]),

az Európai Parlamenttel együttműködve ([2]),

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ([3]),

mivel a vízügyi, energiaipari, szállítási és távközlési ágazatokban működő vállalkozások beszerzési eljárásairól szóló, 1990. szeptember 17-i 90/531/EGK tanácsi irányelv ([4]) meghatározza a beszerzési eljárásokra vonatkozó szabályokat annak biztosítása érdekében, hogy a lehetséges szállítóknak és vállalkozóknak egyenlő esélyük legyen a szerződések elnyerésére, de nem tartalmaz a hatékony alkalmazást biztosító különös rendelkezéseket;

mivel nemzeti és közösségi szinten az ezen irányelv alkalmazásának biztosítását szolgáló jelenlegi rendelkezések nem mindig megfelelőek;

mivel a hatékony jogorvoslatok hiánya vagy a meglévő jogorvoslatok elégtelensége elriaszthatja a közösségi vállalkozásokat ajánlatok benyújtásától; mivel ezért a tagállamoknak orvosolniuk kell ezt a helyzetet;

mivel az árubeszerzésre és az építési beruházásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélésével kapcsolatos jogorvoslati eljárások alkalmazására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1989. december 21-i 89/665/EGK tanácsi irányelv ([5]) a 90/531/EGK tanácsi irányelvvel módosított, az építési beruházásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 1971. július 26-i 71/305/EGK tanácsi irányelvnek ([6]), illetve a 90/531/EGK tanácsi irányelvvel módosított, az árubeszerzésre irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 1976. december 21-i 77/62/EGK tanácsi irányelvnek ([7]) a hatálya alá tartozó szerződés-odaítélési eljárásokra korlátozódik;

mivel az érintett ágazatokban a beszerzéseknek a közösségi verseny előtti megnyitása azt vonja maga után, hogy rendelkezéseket kell elfogadni annak biztosítása érdekében, hogy a vonatkozó közösségi jog vagy az azt megvalósító nemzeti jog megsértése esetén megfelelő jogorvoslati eljárások álljanak a szállítók vagy a vállalkozók rendelkezésére;

mivel gondoskodni kell az átláthatóság és a megkülönböztetéstől mentesség garanciáinak alapos megerősítéséről, és mivel annak érdekében, hogy ez kézzelfogható eredménnyel járjon, hatékony és gyors jogorvoslatoknak kell rendelkezésre állniuk;

([1]) HL C 216., 1990.8.31., 8. o. és HL C 179., 1991.7.10., 18. o.
([2]) HL C 106., 1991.4.22., 82. o. és HL C 39., 1992.2.17.
([3]) HL C 60., 1991.3.8., 16. o.
([4]) HL L 297., 1990.10.29., 1. o.
([5]) HL L 395., 1989.12.30., 33. o.
([6]) HL L 185., 1971.8.16., 5. o.
([7]) HL L 13., 1977.1.15., 1. o.

▼B

mivel figyelembe kell venni az egyes jogrendek sajátos jellegét, amelyek a tagállamok számára lehetővé teszik, hogy a jogorvoslati szervek részére biztosított, egyenértékű hatású különböző hatáskörök közül válasszanak;

mivel ezeknek a lehetőségeknek az egyike magában foglalja azt a hatáskört is, hogy közvetlenül be lehet avatkozni az ajánlatkérők beszerzési eljárásaiba, például ezen eljárások felfüggesztésével, vagy a dokumentumokban vagy kiadványokban szereplő határozatok vagy megkülönböztető záradékok megsemmisítésével;

mivel a másik lehetőség alapján közvetve ténylegesen nyomást lehet gyakorolni az ajánlatkérőre annak érdekében, hogy orvosolja a rendelkezések megsértését, vagy hogy tartózkodjon a rendeletek megsértésétől, és hogy gátolják a sérelmek bekövetkezését;

mivel mindig lehetővé kell tenni a kártérítési igény benyújtását;

mivel olyan esetben, amikor egy ajánlat elkészítésének vagy egy odaítélési eljárásban való részvételnek a költségeire vonatkozó kártérítési igénnyel lépnek fel, a kártérítési igényt benyújtó személynek, annak érdekében, hogy elérje költségei megtérítését, nem szükséges bizonyítania, hogy a szerződést megkapta volna abban az esetben, ha nem következik be a rendelkezések fent említett megsértése;

mivel a beszerzési szabályoknak megfelelő ajánlatkérő ezt a tényt az erre alkalmas eszközök révén közzéteheti; mivel ez az ezen ajánlatkérő beszerzési eljárásainak és gyakorlatának független személyek általi vizsgálatát igényli;

mivel erre a célra megfelel egy olyan tanúsítási rendszer, amely lehetővé teszi a beszerzési szabályok helyes alkalmazásáról szóló hirdetmények közzétételét az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában*;

mivel az ajánlatkérőknek lehetőséget kell adni arra, hogy amennyiben kívánják, igénybe vehessék a tanúsítási rendszert; mivel a tagállamoknak meg kell adniuk részükre ezt a lehetőséget; mivel a tagállamok ezt vagy úgy tehetik meg, hogy maguk hozzák létre a rendszert, vagy úgy, hogy az ajánlatkérők részére lehetővé teszik egy másik tagállam által létrehozott tanúsítási rendszer igénybevételét; mivel a tanúsítási rendszer keretébe tartozó vizsgálat elvégzését rábízhatják személyekre, szakmai csoportokra vagy intézmények alkalmazottaira;

mivel az ilyen rendszer bevezetéséhez szükséges rugalmasságot az biztosítja, hogy a rendszerre vonatkozó lényeges követelményeket ebben az irányelvben határozzák meg; mivel a rendszer működésének pontos szabályait azokban az európai szabványokban kell meghatározni, amelyekre ez az irányelv utal;

mivel a tagállamoknak szükségük lehet arra, hogy a működési szabályokat az európai szabványokban szereplő szabályok elfogadása előtt vagy azok kiegészítéseképpen határozzák meg;

mivel olyan esetekben, amikor a vállalkozások nem kérnek jogorvoslatot, egyes jogsértések csak akkor orvosolhatók, ha létrehoztak egy sajátos mechanizmust;

mivel ennek megfelelően a Bizottságnak, amikor észleli, hogy a szerződés-odaítélési eljárás során egyértelmű és nyilvánvaló jogsértést követtek el, képesnek kell lennie arra, hogy e jogsértésre felhívja az érintett tagállam illetékes hatóságai és az ajánlatkérő figyelmét annak érdekében, hogy a jogsértés gyors orvoslására megfelelő lépéseket tegyenek;

mivel annak érdekében, hogy a vitákat békés úton rendezni lehessen, közösségi szinten biztosítani kell a békéltetés lehetőségét;

mivel ennek az irányelvnek a tényleges alkalmazását ugyanakkor kell felülvizsgálni, mint a 90/531/EGK irányelvét, a tagállamok által a nemzeti jogorvoslati eljárások működéséről adott tájékoztatás alapján;

▼B

mivel ezt az irányelvet a 90/531/EGK irányelvvel egy időben kell hatályba léptetni;

mivel helyénvaló, hogy a Spanyol Királyság, a Görög Köztársaság és a Portugál Köztársaság részére megfelelő többletidőt biztosítsanak ezen irányelv átültetésére, figyelembe véve azokat az időpontokat, amelyektől kezdődően az említett országok a 90/531/EGK irányelvet alkalmazzák,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. FEJEZET

Jogorvoslat nemzeti szinten

1. cikk

(1) A tagállamok megtesznek minden szükséges intézkedést annak érdekében, hogy az ajánlatkérők határozataival szemben a következő cikkekben és különösen a 2. cikk (8) bekezdésében foglalt feltételeknek megfelelően hatékonyan és különösen a lehető leggyorsabban jogorvoslattal lehessen élni azon az alapon, hogy e határozatok megsértették a beszerzésre vonatkozó közösségi jogot vagy az e jogot végrehajtó nemzeti jogszabályokat a következő esetekben:

a) a Tanács 90/531/EGK irányelvének hatálya alá tartozó szerződés-odaítélési eljárások; és

b) az említett irányelv 3. cikke (2) bekezdése a) pontjának tiszteletben tartása azon ajánlatkérők esetében, amelyekre e rendelkezés vonatkozik.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy ne legyen megkülönböztetés egy szerződés-odaítélési eljárás vonatkozásában a kártérítést követelő vállalkozások között az ezen irányelv által a közösségi jogot végrehajtó nemzeti jogszabályok és az egyéb nemzeti jogszabályok közötti különbségtétel eredményeként.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a tagállamok által megállapítandó részletes szabályok szerint legalább olyan személyeknek legyen lehetőségük jogorvoslati eljárás igénybevételére, akiknek érdekében áll vagy állt egy adott szerződés elnyerése, és állítólag jogsértést szenvedtek, vagy fennáll ennek a kockázata. A tagállamok előírhatják különösen, hogy a jogorvoslatot kérő személy előzetesen értesítse az ajánlatkérőt az általa elszenvedett jogsértésről és a jogorvoslatot kérő szándékáról.

2. cikk

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az 1. cikkben meghatározott jogorvoslati eljárások érdekében hozott intézkedések hatáskört adjanak:

vagy

a) a lehető legrövidebb időn belül és közbenső határozat útján ideiglenes intézkedések megtételére az állítólagos jogsértések orvoslása vagy az érintett érdekek további sérelmének elkerülése céljából, beleértve a beszerzési szerződés odaítélésére vonatkozó eljárásnak vagy az ajánlatkérő által meghozott bármely határozat végrehajtásának a felfüggesztését vagy felfüggesztetését; és

b) a jogellenesen meghozott határozatok megsemmisítésére vagy megsemmisíttetésére, beleértve a megkülönböztető műszaki, gazdasági vagy pénzügyi előírások törlését a hirdetményből, az időszakos tájékoztató hirdetményből, a tanúsítási rendszer meglétéről szóló hirdetményből, az ajánlati felhívásból, az ajánlattételhez szükséges dokumentációból, illetve minden egyéb, a kérdéses szerződés-odaítélési eljárásra vonatkozó dokumentumból;

▼B

vagy

c) a lehető legrövidebb időn belül és közbenső határozat útján, és ha szükséges, az ügy érdemére vonatkozó végleges eljárással a fenti a) és b) pontban meghatározott intézkedésektől eltérő intézkedések meghozatala a megállapított jogsértés jóvátétele és az érintett érdekek elleni sérelem megakadályozása céljából; nevezetesen egy meghatározott összeg kifizetésének előírása olyan esetekben, amikor a jogsértést nem tették jóvá vagy nem akadályozták meg.

   A tagállamok választhatják ezt a lehetőséget az összes ajánlatkérőre vagy ajánlatkérők objektív kritériumok alapján meghatározott csoportjaira vonatkozóan, de mindkét esetben meg kell őrizni a meghatározott intézkedések hatékonyságát annak érdekében, hogy meg lehessen akadályozni az érintett érdekek sérelmét;

d) és, mindkét fenti esetben, kártérítés megítélése a jogsértés által hátrányosan érintett személyek részére.

Amennyiben kártérítést követelnek azon a címen, hogy egy adott határozatot jogellenesen hoztak meg, a tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy amennyiben belső jogrendszerük így követeli meg, és biztosítja e célra a szükséges hatáskörökkel rendelkező testületeket, a vitatott határozatot először meg kell semmisíteni vagy jogellenesnek kell nyilvánítani.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott hatásköröket át lehet ruházni a jogorvoslati eljárás különböző szempontjaiért felelős elkülönült testületekre.

(3) A jogorvoslati eljárásoknak önmagukban nem kell szükségszerűen azonnali felfüggesztő hatályúnak lenniük azokban a szerződésodaítélési eljárásokban, amelyekre vonatkoznak.

(4) A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy az ideiglenes intézkedések elrendelésének mérlegelésekor a felelős testület figyelembe veheti ezen intézkedések várható következményeit valamennyi, nagy valószínűséggel veszélyeztetett érdek, valamint a közérdek esetében, és a tagállamok határozhatnak úgy, hogy nem hoznak ilyen intézkedéseket olyan esetben, amikor a hátrányai meghaladhatják az előnyeit. Az ideiglenes intézkedések mellőzéséről szóló döntés nem sértheti az ilyen intézkedéseket kérő személy egyéb követeléseit.

(5) Az (1) bekezdés c) pontjának megfelelően fizetendő összeget olyan magas mértékben kell megállapítani, hogy az ajánlatkérőt elriassza a jogsértés elkövetésétől vagy attól, hogy a jogsértést folytatassa. Ennek az összegnek a kifizetését függővé lehet tenni attól, hogy az ügydöntő határozatban kimondják-e a jogsértés megtörténtét.

(6) Az (1) bekezdésben említett hatáskör gyakorlásának a szerződés odaítélése után megkötött szerződésre kifejtett hatásait a nemzeti jog határozza meg. Továbbá, kivéve azt az esetet, amikor egy határozatot a kártérítés megítélését megelőzően meg kell semmisíteni, egy tagállam rendelkezhet úgy, hogy egy szerződés-odaítélést követő szerződéskötés után a jogorvoslati eljárásokért felelős testület hatásköre csak a kártérítésnek a jogsértés károsultja részére történő megítélésére korlátozódik.

(7) Olyan esetben, amikor egy ajánlat elkészítésének vagy egy odaítélési eljárásban való részvételnek a költségeire vonatkozó kártérítési igénnyel lépnek fel, a kártérítési igényt benyújtó személynek csak a beszerzésre vonatkozó közösségi jog vagy az azt végrehajtó nemzeti jogszabályok megsértését és azt kell bizonyítania, hogy valós lehetősége lett volna a szerződés elnyerésére, valamint hogy az elkövetett jogsértés ezt a lehetőséget hátrányosan érintette.

(8) A tagállamok biztosítják, hogy a jogorvoslati eljárásokért felelős testületek által hozott határozatokat hatékonyan lehessen végrehajtani.

(9) Amennyiben a jogorvoslati eljárásokért felelős testületek jellegüket tekintve nem bírói testületek, határozataikat mindig írásban kell indokolniuk. Továbbá erre az esetre rendelkezéseket kell hozni olyan

▼B

eljárások biztosítására, amelyek révén a jogorvoslati testület által hozott valamennyi, állítólagosan jogellenes intézkedést vagy a testületre átruházott hatáskörök gyakorlása során elkövetett bármilyen állítólagos hibát igazságszolgáltatási jogorvoslat vagy egy olyan más testület által nyújtott jogorvoslat tárgyává lehet tenni, amely a Szerződés 177. cikke értelmében bíróság, és mind az ajánlatkérőtől, mind pedig a jogorvoslati testülettől független.

A kinevező szerv, a megbízatás időtartama és a visszahívhatóságuk tekintetében az ilyen független testület tagjainak a kinevezése és a megbízatásuk megszűnése ugyanolyan feltételek mellett történik, mint a bírák esetében. Legalább e független testület elnökének ugyanolyan jogi és szakképesítéssel kell rendelkeznie, mint a bírói testület tagjainak. A független testület a határozatait kontradiktórius eljárásban hozza meg, és e határozatok végrehajtása, az egyes tagállamok által meghatározott módon, kötelező.

2. FEJEZET

Tanúsítás

3. cikk

A tagállamok biztosítják az ajánlatkérők részére azt a lehetőséget, hogy a 4–7. cikk szerinti tanúsítási rendszert igénybe vegyék.

4. cikk

Az ajánlatkérők a 90/531/EGK irányelv hatálya alá tartozó szerződésodaítélési eljárásokat és gyakorlatot időszakonként megvizsgáltathatják egy olyan tanúsítvány megszerzése érdekében, amelynek értelmében az adott időpontban a szóban forgó eljárások és gyakorlat megfelelnek a szerződések odaítélésére vonatkozó közösségi jognak és az e jogot végrehajtó nemzeti szabályoknak.

5. cikk

(1) A tanúsítást végző személyek az általuk végzett vizsgálat eredményeiről írásos beszámolót készítenek az ajánlatkérő részére. Még a 4. cikkben említett tanúsítványnak az ajánlatkérő részére történő átadását megelőzően meggyőződnek arról, hogy az ajánlatkérő odaítélési eljárásaiban és gyakorlatában esetlegesen megállapított szabálytalanságokat megszüntették-e, és hogy hoztak-e intézkedéseket annak érdekében, hogy az elkövetett szabálytalanságok ne ismétlődjenek meg.

(2) Azok az ajánlatkérők, amelyek megkapták az említett tanúsítványt, a 90/531/EGK irányelv 16–18. cikke értelmében a következő hirdetményt tehetik közzé *az Európai Közösségek Hivatalos Lapjában*:

„Az ajánlatkérő megkapta a Tanács 92/13/EGK irányelve szerinti tanúsítványt, amelynek értelmében a…-ra vonatkozó szerződésodaítélési eljárásai és gyakorlata összhangban vannak a közösségi joggal és az e jogot végrehajtó nemzeti jogszabályokkal.”

6. cikk

(1) A tanúsítást végző személyek függetlenek az ajánlatkérőtől, és teljes mértékben objektíveknek kell lenniük feladatuk ellátása során. A tanúsítást végző személyeknek rendelkezniük kell a szükséges szakképesítéssel és gyakorlattal.

(2) A tagállamok a tanúsítás elvégzésére kijelölhetnek személyeket, szakmai csoportokat vagy intézmények alkalmazottait, ha megállapítják,

▼B

hogy megfelelnek az (1) bekezdésben említett követelményeknek. Ennek céljából a tagállamok meghatározhatnak általuk megfelelőnek ítélt szakképesítéseket, amelyeknek legalább a 89/48/EGK irányelv [1] értelmében vett felsőfokú végzettséget igazoló oklevélnek kell lenniük, vagy rendelkezhetnek úgy, hogy az állam által szervezett vagy elismert egyes szakmai alkalmassági vizsgák ilyen garanciákat nyújtsanak.

7. cikk

A 4., 5. és 6. cikk rendelkezéseit a tanúsításról szóló európai szabványok kidolgozása során lényeges követelményeknek kell tekinteni.

3. FEJEZET

Jogorvoslati eljárások

8. cikk

(1) A Bizottság alkalmazhatja az e cikkben meghatározott eljárásokat, amennyiben a szerződés megkötését megelőzően észleli, hogy a beszerzésre vonatkozó közösségi rendelkezéseket egyértelműen és nyilvánvalóan megsértették a 90/531/EGK irányelv hatálya alá tartozó szerződésodaítélési eljárás során, vagy az említett irányelv 3. cikke (2) bekezdésének a) pontját illetően azon ajánlatkérők esetében, amelyekre az említett rendelkezés vonatkozik.

(2) A Bizottság értesíti az érintett tagállamot és ajánlatkérőt azokról az okokról, amelyek alapján azt a következtetést vonta le, hogy egyértelmű és nyilvánvaló jogsértés történt, és kéri, hogy a jogsértést megfelelő eszközökkel orvosolják.

(3) A (2) bekezdésben említett értesítés kézhezvételétől számított 30 napon belül az érintett tagállam közli a Bizottsággal:

a) annak megerősítését, hogy a jogsértést orvosolták; vagy

b) egy indokolt előterjesztést arra vonatkozóan, hogy miért nem történt meg a jogsértés orvoslása; vagy

c) egy olyan értesítést, amely szerint a szerződés-odaítélési eljárást az ajánlatkérő kezdeményezésére vagy a 2. cikk (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott hatáskör gyakorlása körében felfüggesztették.

(4) A (3) bekezdés b) pontja szerinti indokolt előterjesztés többek között arra is támaszkodhat, hogy az állítólagos jogsértés már egy igazságszolgáltatási jogorvoslati eljárás vagy egy, a 2. cikk (9) bekezdésében említett jogorvoslat tárgyát képezi. Ilyen esetben a tagállam tájékoztatja a Bizottságot az ilyen eljárás eredményéről, amint az ismertté válik.

(5) Olyan esetben, amikor értesítést küldtek arról, hogy egy szerződés-odaítélési eljárást a (3) bekezdés c) pontja szerint felfüggesztettek, az érintett tagállam értesíti a Bizottságot a felfüggesztés megszüntetésének időpontjáról vagy arról az időpontról, amikor a teljes egészében vagy részben ugyanarra a tárgyra vonatkozó újabb szerződés-odaítélési eljárás kezdődött meg. Ebben az új értesítésben meg kell erősíteni, hogy az állítólagos jogsértést orvosolták, vagy az értesítésnek tartalmaznia kell egy indoklással ellátott előterjesztést arról, hogy miért nem történt meg a jogsértés orvoslása.

[1] HL L 19., 1989.1.24., 16. o.

▼B

4. FEJEZET

Békéltetés

9. cikk

(1) Akinek érdeke fűződik vagy fűződött egy, a 90/531/EGK irányelv hatálya alá tartozó szerződés megkötéséhez, és aki e szerződés-odaítélési eljárással kapcsolatban úgy véli, hogy a beszerzésre vonatkozó közösségi jog vagy az e jogot végrehajtó nemzeti szabályok állítólagos megsértésével kárt okoztak neki, vagy ilyen károkozás kockázata fennáll, kérheti a 10. és 11. cikkben meghatározott békéltető eljárás lefolytatását.

(2) Az (1) bekezdésben említett kérelmet írásban a Bizottságnak vagy a mellékletben felsorolt nemzeti szerveknek kell címezni. E szervek e kérelmet a lehető legrövidebb időn belül eljuttatják a Bizottsághoz.

10. cikk

(1) Olyan esetben, amikor a Bizottság a 9. cikkben említett kérelem alapján úgy véli, hogy a jogvita a közösségi jog helyes alkalmazására vonatkozik, olyan nyilatkozat megtételére kéri az ajánlatkérőt, hogy hajlandó-e részt venni a békéltető eljárásban. Ha az ajánlatkérő visszautasítja a békéltető eljárásban való részvételt, a Bizottság tájékoztatja a kérelmet benyújtó személyt arról, hogy az eljárás nem indítható meg. Ha az ajánlatkérő beleegyezik a békéltető eljárásba, a (2)–(7) bekezdést kell alkalmazni.

(2) A Bizottság a lehető legrövidebb időn belül javaslatot tesz a békítő személyére, akit egy független személyek e célra kijelölt listájáról választ ki. Ezt a listát a Bizottság a Közbeszerzési Szerződések Tanácsadó Bizottságával folytatott konzultációt követően, vagy azon ajánlatkérők esetében, amelyek tevékenységét a 90/531/EGK irányelv 2. cikk (2) bekezdésének d) pontja határozza meg, a Távközlési Beszerzések Tanácsadó Bizottságával folytatott konzultációt követően állítja össze.

A békéltető eljárásban részt vevő minden fél nyilatkozik arról, hogy elfogadja-e a békítő személyét, és kijelöl egy további békítőt. A békéltetők legfeljebb két személyt szakértőként felkérhetnek, hogy tanácsaikkal segítsék a munkájukat. A békéltető eljárásban részt vevő felek és a Bizottság elutasíthatják a békéltetők által felkért bármely szakértő személyét.

(3) A békéltető eljárás alkalmazását kérő személy, az ajánlatkérő és az adott szerződés-odaítélési eljárásban részt vevő bármilyen egyéb jelentkező vagy ajánlattevő részére a békéltetők biztosítják annak lehetőségét, hogy akár szóban, akár írásban kifejtsék álláspontjukat az adott üggyel kapcsolatban.

(4) A békéltetők arra törekszenek, hogy a felek között a lehető legrövidebb időn belül a közösségi joggal összhangban lévő megállapodást hozzanak létre.

(5) A békéltetők a megállapításaikról és az elért eredményekről tájékoztatják a Bizottságot.

(6) A békéltető eljárás lefolytatását kérő személynek és az ajánlatkérőnek jogában áll az eljárást bármikor megszüntetni.

(7) Amennyiben a felek nem döntenek másként, a békéltető eljárás lefolytatását kérő személy és az ajánlatkérő is fedezi a saját költségeit. Ezen túlmenően, a beavatkozó felek költségeinek kivételével, mindegyiküknek viselnie kell az eljárás költségeinek felét.

▼B

11. cikk

(1) Olyan esetben, amikor egy adott szerződés-odaítélési eljárásra vonatkozóan egy, a békéltető eljárást kérelmező személytől eltérő, a 9. cikk értelmében érdekelt személy igazságszolgáltatási jogorvoslati eljárást vagy ezen irányelv értelmében más jogorvoslati eljárást kér, az ajánlatkérő értesíti erről a békéltetőket. A békéltetők tájékoztatják az érintett személyt arról, hogy mások már kérték a békéltető eljárás lefolytatását, és felkérik arra, hogy egy megadott határidőn belül jelezze, részt kíván-e venni a békéltető eljárásban. Ha e személy visszautasítja a részvétel lehetőségét, a békéltetők, szükség esetén egyszerű többséggel, határozhatnak úgy, hogy megszüntetik a békéltető eljárást, amennyiben úgy látják, hogy az érintett személy részvétele szükséges a jogvita rendezéséhez. Indokolással ellátott határozatukról tájékoztatják a Bizottságot.

(2) Az e fejezet értelmében hozott intézkedés:

a) nem sért semmiféle olyan intézkedést, amelyet a Bizottság vagy bármely tagállam a Szerződés 169. vagy 170. cikke szerint, vagy ezen irányelv 3. fejezete szerint hozhat;

b) nem sérti a békéltető eljárást kérő személy, az ajánlatkérő vagy bármely más személy jogait.

5. FEJEZET

Záró rendelkezések

12. cikk

(1) Az ezen irányelv alkalmazásának megkezdését követő négyéves időszak letelte előtt a Bizottság a közbeszerzési szerződések tanácsadó bizottságával együttműködve felülvizsgálja ezen irányelv rendelkezéseinek a végrehajtását és különösen az európai szabványok alkalmazását, és amennyiben szükséges, módosításokra tesz javaslatot.

(2) Minden év március 1-jét megelőzően a tagállamok tájékoztatják a Bizottságot nemzeti jogorvoslati eljárásaik előző évi működéséről. Az információk jellegét a Bizottság határozza meg a közbeszerzési szerződések tanácsadó bizottságával való egyeztetés alapján.

(3) Az azon ajánlatkérőkre vonatkozó ügyek esetében, amelyek tevékenységét a 90/531/EGK irányelv 2. cikk (2) bekezdésének d) pontja határozza meg, a Bizottság konzultál a távközlési beszerzések tanácsadó bizottságával is.

13. cikk

(1) A tagállamok 1993. január 1-je előtt meghozzák azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. A Spanyol Királyság ezeket az intézkedéseket legkésőbb 1995. június 30-ig hozza meg. A Görög Köztársaság és a Portugál Köztársaság ezeket az intézkedéseket legkésőbb 1997. június 30-ig hozza meg. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok az (1) bekezdésben említett intézkedéseket ugyanazon a napon léptetik hatályba, mint a 90/531/EGK irányelvben meghatározott intézkedéseket.

▼B

(3) A tagállamok közlik a Bizottsággal belső joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadtak el.

14. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

▼B

MELLÉKLET

A 9. cikkben említett békéltető eljárás iránti kérelmeket elbíráló nemzeti szervek

Belgium

Services du Premier Ministre

Diensten Van de Eerste Minister

Ministère des Affaires économiques

Ministerie van Economische Zaken

Dánia

Industri- og Handelsstyrelsen (árubeszerzésre irányuló szerződések)

Boligsministeriet (építési beruházásokra irányuló szerződések)

Németország

Bundesministerium für Wirtschaft

Görögország

Υπουργείο Βιομηχανίας, Ενεργίας και Τεχνολογίας

Υπουργείο Εμπορίου Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων

Spanyolország

Ministerio de Economía y Hacienda

Franciaország

Commission centrale des marchés

Írország

Department of Finance

Olaszország

Presidenza del Consiglio dei Ministri Politiche Comunitarie

Luxemburg

Ministère des travaux publics

Hollandia

Ministerie van Economische Zaken

Portugália

Conselho de mercados de obras publicas e particulares

Egyesült Királyság

HM Treasury

▼A1

Ausztria

Österreichische Post- und Telegraphenverwaltung (PTV)

▼A1

Finnország

Az irányelv 2. cikke (3) bekezdésének megfelelő engedély alapján működő szervezetek (*Teletoimintalaki (183/87,* módosította a *676/92)* 4. cikke)

Svédország

Az irányelv 2. cikke (3) bekezdésének megfelelő engedély alapján működő szervezetek

▼A2

Cseh Köztársaság

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže

Észtország

Riigihangete Amet (Közbeszerzési Hivatal)

Ciprus

Γενικό Λογιστήριο της Δημοκρατίας (Köztársasági Kincstár)

Lettország

Iepirkumu uzraudzības birojs (Közbeszerzéseket Vizsgáló Iroda)

Litvánia

Viešųjų pirkimų tarnyba prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (A litván kormány alatt működő Közbeszerzési Hivatal)

Magyarország

Közbeszerzések Tanácsa

Málta

Dipartiment tal-Kuntratti fil-Ministeru tal-Finanzi

Lengyelország

Urząd Zamówień Publicznych (Közbeszerzési Hivatal)

Szlovénia

Državna revizijska komisija

Szlovákia

Úrad pre verejné obstarávanie (Közbeszerzési Hivatal)

▼M1

Bulgária

Агенция по обществени поръчки (Közbeszerzési Hivatal)

Románia

Autoritatea Națională pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice (Nemzeti Közbeszerzési Szabályozási és Ellenőrzési Hatóság)